

Skådalsposten

Nr. 1.

Skådalen døveskole, januar 1938.

5. årgang.

NYTT ÅR.

Vi er ikke ferdig med skoleåret, men vi er ferdig med kalenderåret 1937 og er kommet inn i året 1938. Når vi møtes etter 1. januar, hilser vi «Godt nytt år!» Det er en almindelig skikk, og mange gjør det kanskje av vane, uten å tenke på hvad disse ordene betyr. Men vi bør forstå at det ligger en verdi i dette: å samle våre tanker om å ønske, virkelig av hele vår sjel ønske at det nye året må bli et godt år. For dersom vi inderlig ønsker det, vil vi også bruke vår vilje til det. Det betyr at vi vil prøve så godt vi kan å opføre oss pent og godt og gjøre vårt arbeide både på skolen og hjemme med flid og dyktighet. Da går det bra.

Men dersom vi tenker litt dypere, så forstår vi også at vi selv slett ikke kan bestemme hvad som skal skje i det året som kommer. Vi har ikke makt til å avgjøre hvad vi skal oppleve av gleder og sorger, av hell og uhell. Den makt har bare Gud. «Fremtiden står i Guds hånd.» Det er Gud som er livets herre. Derfor ligger det i ønsket «Godt nytt år!» i virkeligheten en bønn til Gud om at han må gi sin velsignelse i det nye året. Godt nytt år er det samme som et av Gud velsignet nytt år.

Måtte vi alle få det!

Bestyreren.

8

W

På juletefest.

Det var juletefest for døve på Hamar den 30. desember. Jeg var med på festen. Dagen før gikk jeg til en døv mann som heter Kristen Andersen og meldte at jeg skulde være med. Han er kasserer. Juletefesten blev holdt på «Bondeheimen». Det var mange døve tilstede. Pastor Bonnevie Svendsen var der også. Jeg takket ham for premien som jeg fikk før jul. Jeg pratet med mange døve. Kl. halv 8 spiste vi varm mat. Middagen bestod av ribbe, pølse, surkål, og til dessert fikk vi karamellpudding med karamellsaus. Det smakte deilig. Da vi hadde spist, delte pastor Bonnevie Svendsen ut julegaver. Jeg fikk et par brune skolisser. Vet dere hvad presten fikk? Jo, han fikk to hårspenner, og vi måtte le, for det var så komisk. En gammel, døv dame fikk dem av ham, for han kunde jo ikke bruke dem. Så fikk vi se en film. Den handlet om Harold Lloyd. Harold Lloyd skulde gifte sig. Dagen før var han borte. Han drakk sig full, og han kom hjem og la sig i komodeskuffen. Han blev ikke gift den gangen. Siden var han ombord i en båt. Noen passasjerer var sjøsyke. Harold Lloyd var også sjøsyk. Så lå han og sov. Han drømte at han møtte en sjørøverskute, og han var ombord i skuten. Han drømte at han fikk tau om halsen. Så våknet han, og han hadde et tau om halsen akkurat slik som han drømte. Det var en meget morsom film. Siden fikk vi kaffe og kaker. Og så var det utflodding. Jeg vant ikke. Vi lekte. Så var festen slutt, og jeg gikk hjem. Vi hadde det meget morsomt på festen.

Gunvor Ruud. 7. kl.

En klok gris.

Min tante har en gris som er utrolig klok. Når hun hadde vasket den, pleide hun ofte spasere med den en tur, og da gikk den pent ved siden av henne. Tante kalte den for sin skjødehund. — En gang var hun ute og spadde jord. Grisen var med. Den grov i jorden med trynet. Når tante holdt op, gjorde den det samme. Tante sa til Olav at hun vilde ønske, grisen vilde gjøre arbeidet for henne, når hun var i byen. — En annen gang da hun så grisen komme ut av grisehuset, gjemte hun sig, men grisen som før hadde sett henne, fant henne øieblikkelig. — Var den en flink graver, så var den ikke en dum sauegjæter. Den passet på at de ikke gikk over grensen. Grisen var også meget flink til å springe. Selv Jesse Ovens i høie person vilde bli grønn av misunnelse, når han fikk se grisen i fullt sprang.

Red.

Uheldig jakt.

Det var om morgenen. Katten min som heter Tull, kom frem fra soveplassen sin under ovnen. Den stirret på en flue som stod på en blomst i blomsterpotten i vinduskarmen. Den hoppet op på en stol ved vinduet, og den stod på bakbenene og la forbenene på karmen. Fluen fløi bak blomsten. Katten skulde prøve å fange fluen der, men fluen fløi sin vei. Blomsterpotten veltet på gulvet og gikk istykker, men blomsten falt fint. Katten blev redd og hoppet på gulvet igjen. Den stirret på fluen som fløi omkring lampen. Min yngste bror Nils skjente på katten, men jeg bare lo.

Ågot Ellingsgård. 7. kl.

Juletefesten på folkeskolen.

Det var juletefest på folkeskolen torsdag den 30. desember. Festen begynte kl. 5. Mine foreldre, Nils og jeg kom dit. Vi gikk inn, og en mann holdt tale. Vi fikk mat. Vi var ute en liten stund, men vi gikk inn igjen. Der var et stort juletre som stod midt på gulvet. Det var så vakkert å se på. Vi gikk rundt juletreet og sang forskjellige julesanger. Da vi var ferdige med dette, satte vi oss. En mann sa til oss at en julenisse skulde komme. Vi blev så glade. Så kom nissen med store poser med godter. Det var min far som var nissen, men ingen barn viste hvem han var. Han var morsom. Vi fikk en appelsin, nøtter og fikener. Han gikk ut igjen. Alle vi skolebarn fikk en gaffel og skje hver av læreren og en annen mann. Skolen på Moen fikk 1000 kr. av en mann fra Oslo. Han heter Hans Fleischer. Han var på juletefesten. Skolen fikk også 1000 kr. ifjor av ham. Han er meget snild. Han har en hytte i Leveld. Han pleier å reise til hytten sammen med sin kone og sine barn i feriene. Da klokken var omtrent 11, gikk vi hjem igjen. Det var meget morsomt på festen.

Å. E.

Knut som ser en felt gris, sier til Nils: «Den skulde ha vært av marsipan.»

Opriktig.

Mamma har fødselsdag. På hennes tre barns ivrige spørsmål om hvad hun ønsker sig til fødselsdagen svarer hun: «Jeg ønsker mig tre snilde barn.»

De to største titter smilende på hinannen: alltid det samme ønske, så vanskelig å oppfylle! Men lille Erik utbryter gråtende: «Men hvor skal vi gjøre av oss da?»

På skolen.

Det var en gang en gutt som hadde knust en vindusrute. Da det ringte, gikk barna inn i klasseværelset, og de hadde bibelhistorie. Gutten som hadde knust vindusruten var så rød i ansiktet at læreren trodde gutten ikke kunde leksen i bibelhistorien. Så spurte læreren ham: «Hvem førte israelittene over Det røde hav?»

Gutten: «Det var ikke jeg som gjorde det.»

Læreren: «Hvad sier du?»

Gutten: «Jo, det var jeg, men jeg skal ikke gjøre det mere.»

Hoppkonkurransen.

Onsdag var vi i Heggehullet. Det var ikke godt skiføre. Guttene hoppet der. De syntes at Heggehullbakken var en fin treningsbakke, likesom Midtstubakken. Kanskje vi skal ha hoppkonkurransen i Schrøderbakken i februar. Jeg tror at Knut, Ragnvald, Andreas, Ragnar og Tore vil trene meget. Vi skal ha konkurransen mellom flere speidertropper. Jeg tror at speidertroppene nr. 31 eller 28, som består av hørende gutter fra Holmenkollen, kommer til å vinne i hopp. Vi vil gjerne gjøre mesterhopp, slik at tropp nr. 36, som består av døve gutter, kan bli best.

Nils Bjørø.

I ukens løp.

Vi har nu fått en epidemi av meslinger på døveskolen. En av guttene hadde sykdommen med sig, da han kom hjemmefra etter juleferien, og nu ligger ialt 15 av elevene. Meslinger er en meget smittsom barnesykdom.